

Forslagsstillerne skal ikke skjule, at de håber på bred tilslutning til følgende synspunkter:

I stedet for individuelle ejendoms- og grundskyldsvurderinger hvert fjerde år tildeles hver enkelt fast ejendom værdibeløb svarende til den nuværende vurdering. Derudover opdeles landets ejendomme i et halvt hundrede generelle grupper (ældre udlejningsejendomme, middelstore bøndergårde, omegnsparelhuse, byggegrunde etc.).

Pr. hvert års 15. maj kundgøres for hver gruppe for sig, hvor mange procent værdibeløbet øges (eller nedsættes) med for det følgende finansår. Finder en ejer ændringen forkert for sin ejendoms vedkommende, kan han protestere, så der inden 1. februar det følgende år er klaring over, hvor højt ejendomsskylds- og grundskyldsvurderingsbeløbet skal være det påfølgende finansår.

Hver måned undersøger ejendomsskattemyndighederne ca. én procent af landets ejendomme med henblik på eventuel ændring af værdibeløbene. Til gennemgangen udtages dels de ejendomme, hvor

der er sket noget afgørende nyt (udstyknings, omfattende bygningsarbejder etc.), og dels de ejendomme, hvor der ikke i lang tid har været individuel værdirevision, eller hvor der kan være anden særlig grund til nyvurdering, f. eks. henvendelse fra ejeren eller andre. Nyt værdibeløb får virkning for beskatningen fra og med den 1. april, der følger mere end syv måneder efter, at det er meddelt ejeren.

Ved det anførte sker en væsentlig administrativ forenkling af hele ejendomsvurderingsvæsenet. Man kan beskæftige virkelig sagkyndige mennesker i stedet for som nu ved de store vurderinger hvert fjerde år forlade sig på overforceret arbejde fra et alt for bredt opbud af vurderingsfolk.

Det bemærkes, at lovforslaget er en del af et i folketingsåret 1975-76 fremsat lovforslag, se Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 2908, 5651, 10593 og 11284, tillæg A, sp. 2107, og tillæg B, sp. 2019.